

οι καὶ τοῦ Χρι⁹στοῦ ἡμῶν ὑποτύπωσις. Ἐ^ν πρώτοις μὲν δίνει ὁ ἀ¹⁰πιὸς πεθε-
ρὸς {ἐν πρώτοις μὲν δίνει ὁ ἀπιὸς} |¹¹ πρὸς τὸν γαβρὸν ἀπιου καὶ τὴν νύ¹²φην ὅσα
ἐν καὶ ἐπῆρε ἀπὸ τῆς γυναίκα¹³ς του, ἥγον πράγματα, σπίτια, ἀσήμια καὶ |¹⁴ ροῦχα
καὶ πᾶν ἕτερα· ἀκό^μη δίνει του καὶ δι¹⁵ὰ βόδιν ὅσον ἐν σύν μάρ[τυ]ρι Θε[οῦ]
ἐπῆρεν |¹⁶ ὁ πεθερὸς ἀπὸ τῆς γυναίκας του. Ἀκόμῃ δι¹⁷δει ὁ πεθερὸς τῆς
νύφης διὰ ἐπατίκι τῶν |¹⁸ Κραπίων τὸ ἐπατίκιν τὸ ἐπῆρεν ἐκεῖ¹⁹νος ἀπὸ τοῦ πεθε-
ροῦ του. Ἐγράφη καὶ ἐνε²⁰γνώστη εἰς {σ}τὸν οἶκον τοῦ γαβροῦ. Μάρτυ²¹ρες ἐπὶ
τούτου Ἰω(άννης) τοῦ Κώστα Γορδάτου |²² καὶ παπ(ᾶ)Γεώργης Λαπαρδᾶς |²³ καὶ
Μιχάλης τοῦ Διάκου καὶ Γεώργης |²⁴ Σκαρλᾶτος καὶ ἕτεροι.—
|²⁵ Νικόλα Στασινοῦ |²⁶ καὶ Θωμᾶς.

16

Προικοσύμφωνον τῆς 6 Ἰουλίου 1628.—Ἐξ ἀντιγράφου Κ. Κανελλάκη ἐκ
κώδικος τοῦ χωρίου τῆς Χίου Βέσσας ἢ τοῦ Ἀγίου Γεωργίου [Ἀκαδημία Ἀθηνῶν,
Ἀρχεῖον Ἱστορικοῦ Λεξικοῦ (Ἀρχεῖα τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Φιλολογικοῦ Συλ-
λόγου, ἀριθ. 5216)].

+ Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κ(υρίου)ν ἀμήν. Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς
ἀμήν καὶ τὸ παρὸν συνάλλαγμα Κύριε εὐλόγη· σ· α· Κύρ Νικήτας Δομεστίχος ἔχουσα
κῶδον ὀνόματι Κωνσταντίνῃ ἔννομος οὐσα τῇ ἡλικίᾳ καὶ χρόνῳ μετρίων βούκονται
συζευξαι αὐτὴν ἀνδρὶ νομίμῳ τε καὶ καθολικὸν τὸν εὐγενέστατον κύρ Γεώργιον τοῦ
ποτὲ Θετόκη Λαπαρδᾶ τὸν υἱὸν θείᾳ καὶ ἱερᾷ ἡμῶν τοῦ Χ(ριστο)ῦ ὑποτυπώσει καὶ 5
διαθέσει, ὅπως τὸ παρὰ τοῦ Θεοῦ πληρωθῇ θείον συνοικέσιον. Ἡ δὲ προῖξ ἦν
τάττει αὐτῆς καὶ δι' αὐτῆς πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς Γεώργιον ροῦχα τῆς στρωμνῆς
ὅσα ἔχει ἢ κοπέλλα κατὰ τὴν τάξιν τῶν νυφάδων. Ἐν τάττει ἀκόμῃ ὀσπίτια,
πράγματα, ἄγρια καὶ ἡμενα δένδρα καὶ πᾶν ἕτερα, ὅσα ἔχει καὶ δεσπόζει ὁ ἄνωθεν
Δομεστίχος νὰ τὰ ἔχῃ ἀπὸ τὴν σήμερον, φυλάττου τὰ γηροτροφία, ὅπου θέλει κρα- 10
τήσῃ ὁ πεθερὸς, ἥγον τὸ ὑποστατικὸν τῆς Λαμίδαινας καθὼς εὐρίσκεται καὶ ἕτε-
ρον ὑποστατικὸν εἰς τὰ Προσκεφάλια τὸ ἀμπέλι· ἐν ἀκόμῃ κρατίζει τῶν Ἐρείκων
τὸ ἀμπέλι τὸ ἐμισὸν πλησίον τῆς Παναγίας τῆς Βέσσας· κρατίζει ἀκόμῃ ὁ πεθερὸς
τοῦ Ἀργυροῦ τὸ χωράφι τὸ γονικόν του· ἐν κρατίζει τὸ ὀσπίτιον τῆς Πόρτας, τὰ 15
τὰ ὁποῖα νὰ τὰ ζουθροφᾶται ἕως ἐφ' ὅρου τῆς ζωῆς του, καὶ ἐκδημοῦντος του νὰ
εἶν τῆς θυγατρὸς του καὶ τοῦ γαβροῦ αὐτοῦ· ὁμοίως νὰ κάμνου καὶ τὸ μαστίχι
ἀνάμεσόν των καὶ παίρη τὸν καρπὸν τῶν δένδρων νὰ τὸν μοιράζουσιν τοῦ τρίτου, νὰ
πάρῃ ὁ γαβρὸς τὰ δύο καὶ ὁ πεθερὸς τὸ ἓνα. Εἴτα τάττει καὶ ἡ πεθερὰ τῆς νύφης
ἐπατίκι τὸ χωράφι εἰς τὸν ἅγιον Ἰω(άννη), ὀργυιὲς δύο στὸν Μελιᾶν πλησίον τῆς πα-
παδιᾶς. Ἀκόμῃ ὑπόσχεται ὁ πεθερὸς νὰ βοηθήσῃ τοῦ γαβροῦ εἰς τὴν παπαδικὴν 20
καὶ τὴν εὐχὴν αὐτῶν. Καὶ νὰ πάρῃ ὁ πεθερὸς τὰ τρία τὰ πιθόπουλα. Οὕτως εἶπαν

καὶ ἐσυμφώνησάν του πάντα εἰς πέναν δουκάτα χρυσᾶ πενήντα. Καὶ πάλιν τὸ παρὸν νὰ ἔχη τὸ στέργον καὶ βέβαιον. Ἐγράφη τὸ παρὸν εἰς τὸν οἶκον τοῦ (πεθεροῦ), 1628, μηνὶ Ἰούλιος 6, ἡμέρα Κυριακῇ, ὥρα 5'. Μάρτυρες.

25 + παπὰ Κῆρ νεαμονῆτις σέψης.

+ παπα κυρ μιχαλὶς κουντουρις

+ ο κυρ νομικος απο την καλαμοτην

+ κυρ στεφανος τρωτᾶς.

+ μονῆος μαβρόνις.

30 + κῶστας περηβοληάτις.

+ μιχαλὶς του ιω(άννου) χορδάτου καὶ ἕτεροι κληθέντες καὶ παρακληθέντες.

9. ἡμενα προφανῶς ἐκ παραδρομῆς ἀντὶ ἡμερα.

17

Προικοσύμφωνον τῆς 9 Νοεμβρίου 1628.—Ἐξ ἀντιγράφου Κ. Κανελλάκη ἐκ Κώδικος τοῦ χωρίου τῆς Χίου Βέσπας ἢ τοῦ Ἀγίου Γεωργίου. [Ἀκαδημία Ἀθηνῶν, Ἀρχεῖον Ἱστορικοῦ Λεξικοῦ. Ἀρχεῖα τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Φιλολογικοῦ Συλλόγου, ἀριθ. 5216.]

+ Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κ(υρίου) Ἀμήν. Κ(υριε) Ἰ(ησο)ῦ Χ(ριστ)ὲ ὁ Θε(ός), ἐλέησον ἡμᾶς Ἀμήν καὶ τὸ παρὸν ἀνάλλαγμα, Κ(υριε, εὐλόγησον) Κ(υρ) Γεώργη τοῦ ποτὲ Κώστα [Κουλου]ποῦ ἔχων ἀδελφὴν ὀνόματι Σγούραινα ἔννομος οὖσα τῇ ἡλικίᾳ καὶ χρόνων μετρίων βούλονται συζεῦσαι αὐτὴν ἀνδρὶ νομίμῳ τε καὶ καθολικῷ τὸν Σέργη τοῦ Μιχάλη [Κουτή]φαρη τὸν υἱὸν θείᾳ ἐκκλησιαστικῇ ἡμῶν διαθέσει καὶ ὑποτυπώσει, 5 ὅπως τὸ παρὰ τοῦ Θεοῦ πληρωθὲν θεῖον συνοικέσιον, τὴν ὁποίαν συνέζευξιν τὴν κάμνει μετὰ συμβουλῆς καὶ θελήσεως τῶν ἀδελφιῶν του καὶ ἀπομένει καὶ ἐγγνητῆς ὁ εἰρημένος Γεώργη παρὼν καὶ στέργων, ὅπως τὰ ὅσα γράφουσιν καὶ τάττουσιν, ἔχωσιν τὸ κῦρος καὶ βέβαιον καὶ ἀμετάτρεπτον εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα. Ἡ δὲ προίξ, 10 ἣν τάττει πρὸς τὸν ἄνωθεν Γεώργη διὰ πρόσωπον τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ Σγούραινας οὐργυιές — 16 — νὰ τὰς διαλέξῃ εἰς παριίδον ὅπου μετρήσῃ, νὰ τὸ πάρη ἀποβολή, φυλάττοντας τὸ ὑποστατικόν, ὅπου ἔχει ἐν τῇ θέσει τῶν Λουριῶν καὶ τὸ ἀμπέλι τῆς Ποταμιᾶς τὸ κρατίζει, νὰ μὴ ἔχη νὰ γυρέψῃ ἢ ἄνωθεν Σγούραινα σπῖτι τὸ ἔχουν ἀπὸ τὸν πατέρα των, καθὼς εὐρίσκεται μὲ τὸν καριότη (sic) τὸ ἀπάνω φυλάττοντα 15 τὸ κάτω.

Στρῶμαν ἕναν· σεντόνια δύο· μαξελλάρια δύο· πάπλωμαν ἕναν· φουστάνια τρία, τὰ δύο μαῦρα μπουκασιὰ καὶ τὸ ἕνα ἄσπρον· κούπαν μίαν ἀργυρὴν· ζωνάρι ἕναν· βόκλα μίαν· βεργέτιες δύο· μαντήλια δύο· μὲ τὲς ἄκριες· λινὰ μαντήλια εὐτά· πούστους δύο, νὰ τοὺς διαλέξῃ ἀπὲ ὅσους ἔχουν σιὸ ὁσπῖτιν των· ποκάμισα ὅσα ἔχει, καὶ ἦτι 20 ἄλλα ροῦχα ἔχει καὶ παίρνει νὰ εἶν ἐδικὰ τῆς· ἑνδεκα πύθους μέτρων — 26 — νὰ τοὺς